

Dimarts, 25 de setembre de 2012

ADMINISTRACIÓ LOCAL**Ajuntament de les Franqueses del Vallès**

EDICTE d'aprovació definitiva del protocol municipal d'actuació per a la prevenció i el tractament de la mutilació genital femenina de les Franqueses del Vallès

L'ALCALDIA, mitjançant Decret número 750 del dia 3 de setembre de 2012, ha RESOLT ELEVAR A DEFINITIU l'acord de la Junta de Govern Local, adoptat en sessió que va tenir lloc el dia 7 de juny de 2012, en què s'aprovà inicialment el Protocol municipal d'actuació per a la prevenció i el tractament de la mutilació genital femenina de les Franqueses del Vallès, el text íntegre del qual es descriu a continuació:

"PROTOCOL MUNICIPAL D'ACTUACIÓ PER A LA PREVENCIÓ I EL TRACTAMENT DE LA MUTILACIÓ GENITAL FEMENINA**1. Preàmbul**

En relació al tractament i prevenció de les pràctiques de Mutilació Genital Femenina, d'ara en endavant MGF, des de fa temps s'està treballant des dels diferents agents i recursos, segons les problemàtiques i necessitats detectades en el desenvolupament de la seva tasca diària. Dins del context del territori català i, davant les problemàtiques detectades, des del govern de Catalunya es va començar a treballar en l'elaboració d'un protocol d'actuacions per prevenir la mutilació genital femenina, que va veure la llum al 2001, el qual va suposar tot un referent dins del treball que es realitza dins d'aquest àmbit a nivell municipal. Protocol que s'ha anat adaptant i revisant com a conseqüència dels diferents canvis legislatius i les noves realitats socials i jurídiques i, sobretot, per incorporar els papers de les comunitats i de les associacions per prevenir aquesta pràctica i garantir la protecció de les menors, amb una segona edició que es va presentar a l'any 2007. La finalitat d'aquets protocol, adreçat als diversos professionals implicats, és presentar una sèrie de recomanacions i propostes d'intervenció en l'àmbit de la salut, dels serveis socials, dels centres docents, dels cossos de seguretat i de les entitats. Aquest protocol, marca el paper clau de la prevenció i, és una eina fonamental de caràcter transversal, on intervenen professionals dels diferents àmbits. Actualment, el treball de revisió i actualització que s'està portant a terme durant aquets 2012, pretén fer més èmfasi en el treball de reflexió, d'informació, sensibilització i mediació amb les famílies susceptibles d'aquets risc.

A nivell municipal, dins del I Pla d'Igualtat Municipal d'Igualtat d'Oportunitats per a dones i homes a les Franqueses del Vallès (2005-2008) i el II Pla (2008-2011), ja es recull la prevenció de la MGF com a objectiu dins l'àmbit de prevenció i atenció a les situacions de violència, exclusió social i feminització de la pobresa, segons objectiu de "Contribuir a l'eradicació de la violència vers les dones." També, dins de l'àmbit de gestió de la diversitat cultural, a través del Programa de Diversitat i Convivència, i el treball de suport a les entitats adscrites a l'àrea, també s'ha treballat en el suport en accions de sensibilització i/o informació realitzades per les entitats civils, en el nostre municipi, des de l'any 2009.

Per altra banda, a mitjans de l'any 2010 i, sota el treball que es realitza des de cada servei i recurs, dins de la comissió del Protocol de violència de gènere, on es troben reunits els diferents agents que intervenen, sorgeix la necessitat de treballar en aquets àmbit, des d'un punt de vista transversal, facilitar un treball de xarxa, que permeti el contacte i coneixement entre els diferents professionals, per tal de facilitar una atenció integral, així com donar una resposta unificada i coordinada a les diferents problemàtiques derivades. D'aquesta manera, dins d'aquesta comissió, es presenta un pla de treball, aprovat per tots els participants, amb l'objectiu de crear un circuit i protocol envers la prevenció i tractament de la pràctica de la MGF, dins del marc del protocol de violència de gènere. Una de les primeres accions realitzades dins d'aquest pla de treball va estar la realització d'una sessió formativa orientada als i les professionals que intervenen amb la població infantil i femenina, dins la comissió del Protocol de Violència de Gènere, al voltant de la pràctica de la mutilació genital femenina a les Franqueses del Vallès, que es va portar a terme al mes de novembre d'aquets mateix any, amb el suport del Consell Comarcal del Vallès Oriental, i la Direcció General per a la Immigració de la Generalitat de Catalunya. A partir de tot el treball realitzat dins d'aquesta comissió, es va consensuar una proposta tècnica en relació al circuit d'abordatge d'aquesta problemàtica.

Amb la present proposta de Protocol municipal d'actuació per a la prevenció i el tractament de la mutilació genital femenina, el que es pretén és definir les bases que regeixen aquest treball transversal, així com la adequació i validació per part dels diferents agents implicats.

2. Introducció

La pràctica de la MGF va arribar al continent europeu a partir dels anys 90, amb les migracions d'algunes poblacions africanes. En un principi, l'estratègia per afrontar aquesta realitat és trobar una banda amb el rebuig amb el que era percebuda, però per altra banda amb l'ideari al respecte de la inconveniència de la intervenció, atenent a aspectes de respecte a les tradicions culturals de les societats que la practiquen. En aquets sentit, es feien clares al·lusions als referents culturals i religiosos d'aquestes societats, o amb la comparativa amb altres tipus de pràctiques, les quals fan servir uns mètodes diferents i, també amb unes conseqüències totalment diferents, com és el cas de la circumcisió masculina.

Superades aquestes dificultats inicials, amb el qüestionament del relativisme cultural davant una pràctica perjudicial per la salut de les dones i, que vulnera els drets humans de les dones i les menors, s'ha avançat amb el qüestionament de la pràctica en sí i no de una cultura concreta. El fet que en gran part dels països africans on es practica hagin avançat en la prohibició i legislació al respecte, ha reforçat aquesta necessitat d'establir mecanismes de prevenció i legislació per a la seva eradicació, sense perdre de vista la complexitat que suposa l'abordatge d'aquesta problemàtica, amb les dificultats pròpies de qualsevol tipus de relació intercultural i el qüestionament de pràctiques molt arrelades social i culturalment.

Així, durant aquets anys, s'ha avançat en la tipificació i legislació d'aquets tipus de pràctiques, tant als propis països d'origen, com al territori, com també s'ha avançat en el treball de prevenció, seguiment i tractament de les mateixes. En aquets punt és important tenir present aquestes dues línees de treball, ja que el pas del temps ha demostrat que no és possible la eradicació d'aquest tipus de pràctiques, tradicionals i convencionals, exclusivament amb mesures penals, sinó acompanyat amb un treball de fons, d'informació i formació en relació a la MGF i les seves conseqüències per la salut i sexualitat de les dones, així com dels seus drets, amb l'objectiu d'eradicar aquest tipus d'accions de l'ideari cultural i social d'aquestes comunitats, a través d'un procés de reflexió i anàlisi que desemboqui en un abandonament convençut i legítimat d'aquestes pràctiques, com un canvi de valors i, no una imposició del país d'acollida.

D'aquí la necessitat d'un protocol a nivell municipal, que permeti establir un marc d'acció comú, per un abordatge integral d'aquets tipus de pràctiques a nivell de prevenció, detecció i tractament. Per tal d'eradicar aquesta greu problemàtica s'ha de contemplar l'origen multifactorial de les causes que el generen i el perpetuen, amb el treball transversal i coordinat entres els diferents agents que intervenen o es troben implicats d'alguna manera, especialment dins de l'àmbit d'atenció a les persones, com són els: serveis socials, sistema sanitari, cossos de seguretat, justícia, educació i atenció a la diversitat, en el nostre territori.

3. Marc conceptual

Segons la definició de la OMS (Organització Mundial de la Salut), al 1997, àmpliament reconeguda i acceptada, el concepte de Mutilació Genital Femenina (MGF), "compren en general totes les pràctiques que comporten, de manera intencional, l'alteració o lesió parcial o total dels òrgans genitals externs femenins, que són realitzades per raons culturals, o d'un altre tipus i, no amb una finalitat terapèutica". Atenent aquesta definició, es contempla aquest tipus de pràctica no només com un atemptat contra els drets humans de les dones, el dret a la salut, a la seguretat i a la integritat física, el dret a no estar sotmès a tractes degradants i, a la màxima, el dret a la vida, sinó també un obstacle per al seu desenvolupament personal i una dificultat per a la seva participació en tots els àmbits de la societat.

La MGF es practica a diferents països de l'Àfrica subsahariana i d'orient mitjà, tot i que s'ha de tenir present el fet que la vinculació amb la tradició i la pràctica depèn més de la identitat ètnica que no del país de procedència. Atenent especialment a aquets punt, les zones on tradicionalment es realitzen aquest tipus de pràctiques comprendria des de la franja del Sahel, abastant la zona central del continent africà, com seria el cas de Mauritània, Senegal, Gàmbia, Guinea Bissau, República de Guinea, Sierra Leone, Libèria, Costa d'Ivori, Mali, Burkina Faso, Ghana, Togo, Benín, Nigèria, Níger, Txad, Camerun, República Centreafricana, Sudan Etiòpia, Kenya, Somàlia, Djibouti, Eritrea, Egipte, Iemen i Oman.

Respecte a l'origen d'aquest tipus de pràctiques, es considera de caràcter iniciàtic, realitzada a les nenes menors, amb un origen incert, tant en el temps com geogràficament. Tot i això, es situa anteriorment a l'aparició de les religions monoteistes i, que s'ha estès a tot el món degut principalment als moviments migratoris. En aquets punt, al situar-se històricament abans de l'aparició de les grans religions monoteistes, perd sentit l'ideari com a precepte dins de la religió musulmana, afegint el fet que no apareix a cap dels preceptes coneguts, com moltes vegades s'ha vinculat, tot i que moltes comunitats musulmanes, com d'altres religions, la practiquen. Com s'apuntava anteriorment, la vinculació amb la tradició d'aquets pràctiques depèn més de la identitat ètnica, o fins i tot familiar, que no del país d'origen o religió.

Dimarts, 25 de setembre de 2012

La pràctica de la mutilació genital femenina es dona, com a pràctica cultural, dins del context d'un grup o comunitat, que justifica i recolza la perpetuació d'aquestes pràctiques tradicionals, moltes vegades sense posar en qüestionament les repercussions i conseqüències que poden resultar de la seva pràctica. Dins d'aquestes, convergeixen diferents factors, a nivell cultural, religiós i social. Entre d'altres:

- A nivell social, la pràctica tendeix a perpetuar-se per la pressió social a adaptar-se al grup, al que fan els altres i al que tradicionalment s'ha fet dins de la comunitat.
- És considera a vegades part necessària dins de l'educació de les nenes, com una forma de prepara-les per a la vida adulta i el matrimoni.
- La tradició marca els rols que han de representar les dones dins de la comunitat.
- També es relaciona amb les creences de un comportament sexual adequat, relacionat amb la virginitat i fidelitat matrimonial.
- Creences en relació a la funció reproductiva de les dones i el part.
- Raons d'higiene i estètica.
- Motius religiosos: tot i no haver-hi constància escrita de la prescripció d'aquesta pràctica, hi ha la creença que aquesta pràctica té el seu recolzament religiós.

Alguns factors de possible risc, que poden facilitar la detecció preventiva:

- Pertànyer a una ètnia que de forma estesa practiqui la MGF.
- Pertànyer a una família en què la mare i/o germanes més grans l'hagin patida.
- Pertànyer a un grup familiar practicant que té molt present el mite de retorn al país d'origen.
- Proximitat d'un viatge o vacances de la menor al país d'origen.

Alguns indicadors de risc per detectar la realització de la pràctica:

- Tristesa i manca d'interès
- Canvis de caràcter
- Caminar amb les cames molt juntes o molt separades
- Neguit a l'hora d'asseure's
- Pal·lidesa cutàneomucosa
- Síntomes d'anèmia subaguda
- No realitzar exercicis físics o no voler participar en jocs que impliquin activitat
- Comentaris fets a les companyes de l'escola

Conseqüències:

Les conseqüències, més o menys severes, depenen de la modalitat i les condicions en que es realitza, però ja la pròpia mutilació ocasiona greus danys físics, psicològics i sexuals a les nenes.

A nivell físic:

- A nivell immediat produeix dolor sever, hemorràgies, retenció d'orina, infeccions genitourinàries, etc.
- A llarg termini pot produir quists, lesions a la uretra, dificultats obstètriques, etc.
- A nivell psicològic: ansietat, depressió, sentiments d'humiliació i trastorns sexuals, entre d'altres.
- A nivell sexual: disminució de la sensibilitat sexual, dolor en les relacions sexuals, etc.

4. Marc normatiu de referència

La pràctica de la MGF està reconeguda com a delictes a Catalunya i al territori espanyol, així com també a molts del països d'origen de les persones que ho practiquen. És el cas per exemple de països com Senegal, on es va incloure dins la legislació penal a l'any 1999, reconeixent sancions de fins a cinc anys de presó per a persones practicants, o països com Burkina Faso, Costa d'Ivori, Djibouti, Egipte, Ghana, Guinea, Nigèria, Libèria, y Togo. En el cas de Gàmbia, no està reconeguda dins la llei, tot i que des de l'any 2006 es va avançar en la permissivitat de poder treballar a nivell d'educació i sensibilització per eliminar aquesta pràctica. Però anteriorment a aquesta, ja des del Comitè d'Àfrica per a

Dimarts, 25 de setembre de 2012

la MGF, creat al 1984, s'ha estat treballant en aquets sentit, així com a altres convencions africanes, com la de Nairobi al 1981, on es va contemplava aquest tema dins la Carta africana de drets humans, o la Carta drets dels nens, al 1990. Com a marc normatiu, a nivell internacional destaquen:

- Declaració Universal dels Drets Humans. ONU 10 de desembre de 1948, on s'estableix el dret de totes les persones a la vida, a la llibertat i a la seguretat de la persona.
- Convenció sobre els drets del nen, 20 de novembre de 1989, on s'estableix que els estats membres han d'adoptar les mesures més eficaces i apropiades possibles per abolir les pràctiques tradicionals que siguin perjudicials per a la salut dels nens i nenes.
- Convenció de les Nacions Unides per a la Eliminació de totes les formes de Discriminació contra la Dona, 18 de desembre de 1979, on al seu art. 2.c marca la prioritat d'establir la protecció jurídica dels drets de la dona sobre una base d'igualtat amb els de l'home i, garantir la protecció efectiva de la dona contra qualsevol acte de discriminació, així com l'art. 2f, on es preveu l'adopció de mesures adequades, fins i tot de caràcter legislatiu, per a modificar o derogar lleis, reglaments, usos y pràctiques.

A nivell europeu, podem destacar:

- Conveni Europeu per a la Protecció dels drets humans i les llibertats fonamentals, adoptat el 4 de novembre de 1950.
- Resolució 2001/2035 del Parlament Europeu on es demana als estats membres l'elaboració d'una legislació específica en la matèria, reiterant el problema que la MGF suposa per a la societat en conjunt, així com promou el disseny i desenvolupament d'estratègies preventives d'acció social dirigida a la protecció de les menors, sense estigmatitzar les comunitats immigrants, (formació, educació i conscienciació de les comunitats de risc) així com assistir a les víctimes que les han patit (recolzament psicològic i mèdic), i estratègies de suport a la formació dels professionals que intervenen.
- Resolució 2004/2220 sobre la situació en la lluita contra la violència exercida contra les dones, aprovada el 6 de febrer de 2006, on s'insta als països membres a tipificar la MGF com un acte il·legal de violència contra les dones així com l'aplicació de disposicions legislatives específiques en referència a les dones que ho practiquin.

A nivell estatal, podem destacar:

- Constitució espanyola del 1978, on s'estableix com a fonament polític i social la dignitat de la persona així com el lliure desenvolupament de la personalitat.
- Llei orgànica 11/2003, de 29 de setembre de seguretat ciutadana, violència domèstica i integració social dels estrangers que modifica l'article 149 del codi penal, segons Llei orgànica 15/2003, de 25 de novembre de reforma del Codi Penal. En el cas de la Mutilació Genital Femenina, fa clara referència, establint com a sanció la pena de presó de sis a dotze anys. En el cas de tractar-se de menors d'edat, també estableix la inhabilitació especial per a l'exercici de la pàtria potestat, tutela i guarda, per un període de quatre a deu anys.
- Llei orgànica 3/2005, de 8 de juliol, de modificació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, que permet perseguir extraterritorialment la pràctica de la Mutilació Genital Femenina, quan la comissió del delictes es realitza a l'estranger, sempre i quan els responsables es trobin al territori.

En relació a la normativa a Catalunya:

- Llei 9/1998, de 15 de juliol, del Codi de família, on s'estableix que "l'autoritat judicial, d'ofici i en qualsevol procediment, pot adoptar les mesures que consideri oportunes per a evitar qualsevol perjudici a la persona dels fills. Si la gestió del pare i de la mare resulta perjudicial per al seu patrimoni o interès, pot exigir la prestació de garanties suficients, limitar les facultats de disposició o gestió del pare i de la mare o, fins i tot, nomenar un defensor judicial". (art. 134 i 138)
- Plans integrals de prevenció de la violència de gènere i atenció a les dones que la pateixen. Generalitat de Catalunya.
- Llei 5/2008 de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència, on també s'estableixen mesures per prevenir la mutilació genital femenina. A l'art. 4 es contempla la mutilació genital femenina com a violència dins de l'àmbit social o comunitari, i l'art. 71, on es recullen les mesures en relació a la prevenció de la MGF: com promoure la mediació comunitària en els famílies, si hi ha risc de patir-les, garantir mesures específiques per a la prevenció i eradicació

Dimarts, 25 de setembre de 2012

d'aquestes, actuar en l'àmbit de la cooperació internacional per treballar des dels països d'origen, així com comptar amb mecanismes sanitaris d'intervenció quirúrgica, en cas de pràctiques efectuades, així com de suport psicològic, familiar i comunitari.

• Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència. Dins el Títol III de la prevenció general, l'art 76 fa referència específicament a la prevenció de l'ablació o la mutilació genital de les nenes i les adolescents, concretament establint:

"2. La identificació d'indicadors o factors de risc d'ablació o mutilació genital respecte a una nena o una noia menor d'edat ha de donar lloc a una intervenció socioeducativa en el seu entorn, amb la finalitat que la família de la nena o la noia sigui la que decideixi no practicar-li l'ablació o la mutilació genital", així com també estableix les mesures a prendre per part dels professionals implicats, necessàries per a impedir la consumació, així com contempla el suport a les nenes per a evitar els danys físics o psíquics que se'n poden derivar, o, si escau, per reparar-los. Més endavant, al títol V, dins el capítol II en relació a les situacions de risc a l'infància, a l'art. 102 defineix una d'aquestes com "Les pràctiques discriminatòries, pels progenitors o titulars de la tutela o de la guarda, contra les nenes o les noies, que comportin un perjudici per a llur benestar i llur salut mental i física, incloent-hi el risc de patir l'ablació o la mutilació genital femenina i la violència exercida contra elles." Més endavant, a l'art. 104, estableix les mesures d'atenció social i educativa davant les situacions de risc, com l'orientació, l'assessorament i l'ajut a la família, així com la intervenció familiar mitjançant l'establiment de programes socioeducatius amb la finalitat que assoleixin capacitats i estratègies alternatives per a la cura i l'educació de llurs fills o de l'infant o l'adolescent tutelat.

5. Pla d'actuació municipal

En relació a la MGF, tot i que es tracta una pràctica recollida dins del dret penal, no s'ha d'oblidar el convenciment que generalment tenen les famílies practicants, dels efectes beneficiosos per les menors, d'aquestes pràctiques, segons la consideració tradicional de les mateixes. Per això, la intervenció penal i de mesures cautelars, ha de resultar l'últim recurs, quan els mecanismes i mesures preventives, d'informació i prevenció, no han estat suficients.

Dins d'aquest treball de prevenció i sensibilització, s'ha d'assegurar que la informació arriba a les famílies practicants, a nivell de conseqüències per les menors, així com conseqüències penals de la seva pràctica, per tal que aquesta sigui abandonada per propi convenciment. Per desenvolupar aquest treball de prevenció, cal promoure la implicació de la comunitat, especialment les dones com a principals protagonistes i afectades, però també dels homes, els quals moltes vegades tenen l'autoritat suficient per portar a terme el canvi.

5.1. Objectius

- Establir un marc d'actuació integral i coordinat, entre tots els agents que intervenen a nivell municipal i supramunicipal, per la prevenció i tractament de la pràctica de la MGF.
- Potenciar el treball de prevenció des dels diferents agents que intervenen.
- Reforçar i consolidar les coordinacions entre els diferents agents de la xarxa, en el treball de seguiment de casos i actuacions concretes.

5.2. Agents implicats i funcions dels diferents serveis i professionals

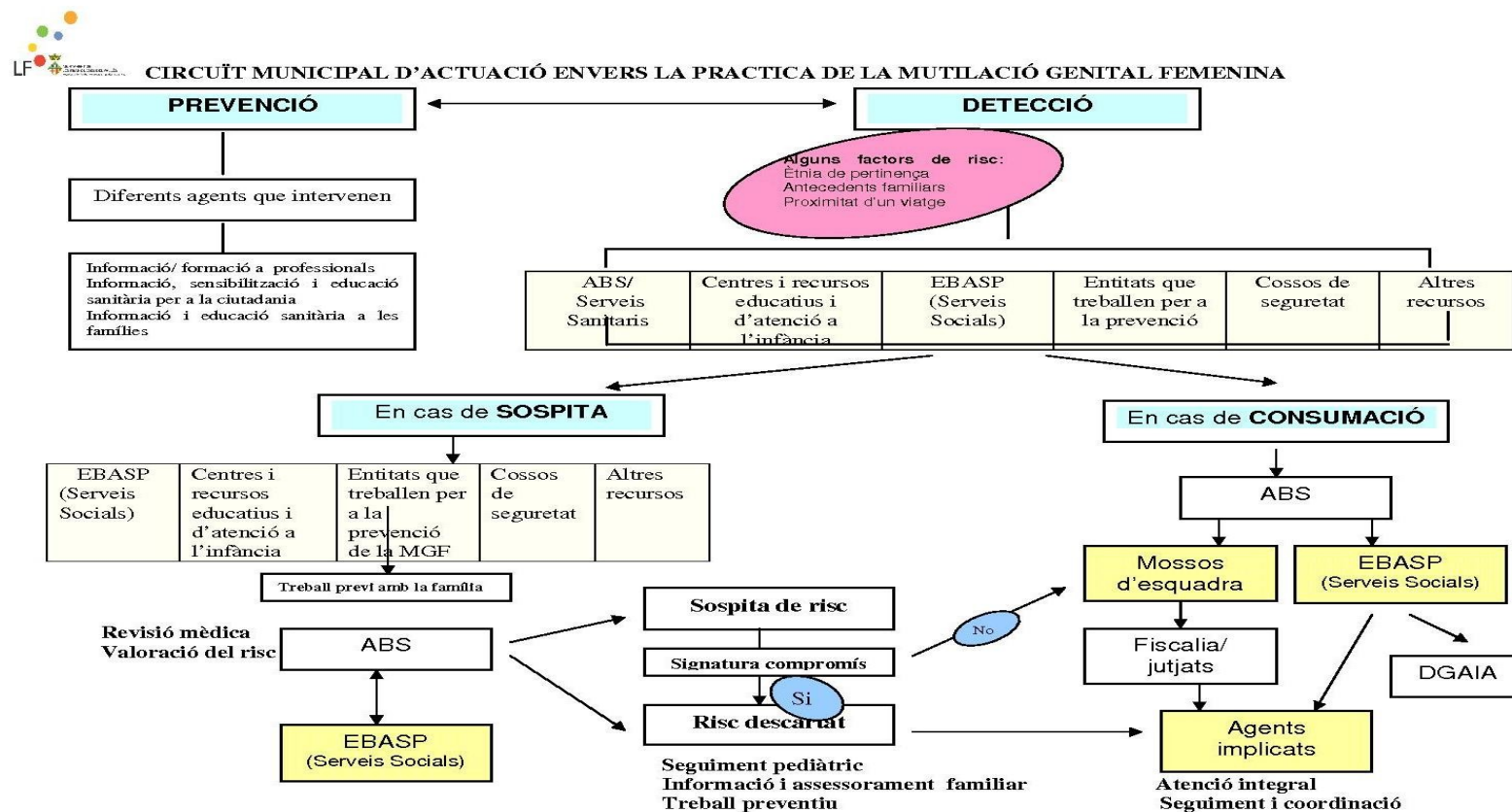
1. Sanitat: ABS Granollers Nord- Les Franqueses

- Informació i educació sanitària a la ciutadania i en especial a les nenes i famílies en risc, així com dins de les activitats de salut comunitària
- Treball de prevenció, detecció i tractament amb la població de països practicants
- Promoció i col·laboració en campanyes de sensibilització a nivell sanitari i social
- Detecció del risc de les menors
- Exploracions físiques
- Demanda del compromís de confirmació en no mutilació

Dimarts, 25 de setembre de 2012

- Diagnòstic de confirmació de mutilació, certificació i notificació a fiscalia
 - Informe a l'estament policial si es creu convenient per la gravetat de la situació detectada
 - Informació i coordinació amb la resta d'agents que intervenen, en situacions de risc i de confirmació de mutilacions
2. Serveis Socials:
- Col·laboració en activitats de formació i sensibilització social
 - Treball de prevenció, detecció i tractament amb la població de països practicants
 - Intervenció i seguiment amb famílies i menors en els casos de risc
 - Aplicació dels recursos socials que siguin necessaris
 - Promoció d'un abordatge integral de les problemàtiques derivades a les persones afectades
 - Informació i coordinació amb la resta d'agents que intervenen, en situacions de risc i de confirmació de mutilacions
3. Comunitat educativa (centre si recursos educatius):
- Detecció de situacions de risc o de sospita de consumació
 - Informació i intervenció amb les famílies, especialment abans de la derivació als serveis sanitaris
 - Informació i coordinació amb altres agents que intervenen
 - Col·laboració en activitats de formació i sensibilització social
4. Servei d'atenció a la diversitat:
- Treball comunitari amb la població susceptible de practicar-la
 - Treball i suport a les entitats que treballen en la prevenció i sensibilització
 - Informació i coordinació amb altres agents que intervenen
 - Col·laboració en activitats de formació i sensibilització social
5. Cossos policials (policia local i mossos d'esquadra)
- Treball en xarxa en situacions de risc
 - Col·laboració en activitats de formació i sensibilització social
 - Informació i formació en relació a les mesures penals
 - Tramitació de denúncies i investigació
 - Derivació a fiscalia per mesures cautelars
6. Altres entitats que treballen per a la prevenció
- Treball comunitari amb la població
 - Assessorament i informació als diferents professionals que intervenen
 - Col·laboració en activitats de formació i sensibilització social

5.3. Circuit d'intervenció municipal

Dimarts, 25 de setembre de 2012

6. Consideracions a tenir en compte

- Tenir present la realitat sociocultural de les dones, atenent especialment als possibles rols establerts dins del nucli familiar.
- Tenir present també el pes que tenen les tradicions dins dels processos migratoris, especialment en les famílies que porten poc temps al territori, així com la influència i la pressió que moltes vegades exerceixen els familiars que continuen al país d'origen, o el mite del retorn.
- Facilitar i promoure la formació per part de tots els professionals implicats, per tal de garantir la millor intervenció.
- Des dels professionals implicats, intentar promoure una actitud de respecte i empatia, evitant la criminalització de les famílies, atenent al convenciment que moltes vegades tenen de no tractar-se d'una practica perjudicial per les menors, sinó tot el contrari, de benefici per elles a nivell social i cultural.
- Potenciar el paper de les dones, com a principals afectades, com les transmissores principals de les conseqüències negatives que te aquesta pràctica a la salut física i mental de les seves filles, i promotores del canvi, amb l'efecte multiplicador del treball amb elles.
- Potenciar també el treball amb els homes, ja que moltes vegades les dones es troben sensibilitzades en aquest àmbit, però consideren els hi manca l'autoritat familiar per iniciar aquest canvi.
- Tanmateix, potenciar el diàleg entre els homes i dones, per contraposar i establir respostes conjuntes, així com facilitar la implicació dels/les joves, per potenciar la creació de nous models i dinàmiques socials.
- Treballar conjuntament amb les comunitats, com a forma d'apropar-se i facilitar aquets treball d'informació, així com per potenciar el treball conjunt entre professionals i agents de la comunitat, amb l'objectiu comú d'eradicació d'aquets tipus de pràctiques.
- En aquest sentit, tenir present també el treball que es realitza des dels propis països d'origen, sobretot referent al suport que es facilita a les famílies un cop regressen al seu país d'origen.

7. Agents dins de la xarxa d'atenció i prevenció

Àmbit sanitari:

ABS Granollers Nord- Les Franqueses
Dades de contacte (treballador social): 93 861 80 36

Àmbit de polítiques i serveis socials:

EBASP i Servei d'atenció a la diversitat
Dades de contacte: 93 846 58 62/ 93 861 54 35/ 93 840 73 33

Àmbit educatiu:

Equip directiu dels centres escolars i dades de contacte:

Escola Camins
Tel. 93 840 22 15

Escola Guerau de Liost
Tel. 93 846 32 16

Escola Colors
Tel. 93 849 72 22

Escola Joan Camps
Tel. 93 846 62 29

Dimarts, 25 de setembre de 2012

Institut Lauro
Tel. 93 840 28 52

Institut Els Til·lers
Tel. 93 840 72 66

Àmbit cossos policials:

Polícia Local (93 846 75 75)

Mossos d'Esquadra de Granollers/ Grup d'atenció a la víctima (93 860 85 00 ext.42227)

Les dades específiques dels diferents professionals referents dins de cada servei i les seves dades de contacte es troben recollides dins del document de treball intern de la xarxa d'agents i recursos.

8. Adreces i recursos d'interès

Àrea Bàsica de Salut Granollers nord- les Franqueses:

CAP LES FRANQUESES:

C/ Girona 290 Granollers
Tel. 93 861 80 30

CAP CORRÓ D'AVALL:

Plaça de l'Ajuntament. Corró d'Avall
Tel. 93 840 42 00
Fax: 93 840 42 04

Serveis Socials de les Franqueses del Vallès:

C/ Aragó, 24 Bellavista
tel. 93 846 58 62

Pl. Espanya, 5 Bellavista
tel. 93 861 54 35

C/ Rafael Alberti, 1 Corró d'Avall
tel. 93 840 73 33

Polícia Local de les Franqueses
C/ Rafael Alberti, 1 Corró d'Avall
Tel. 93 846 75 75

Oficina d'Atenció a la Víctima de Mossos d'Esquadra

Comissaria dels Mossos d'esquadra a Granollers

C/ Olivar s/n
Tel. 93 860 85 00
Tel. d'urgència: 088

Telèfon d'atenció a la infància: 900 300 700

Sanitat Respon: 902 111 444

Direcció General per a la Immigració, Generalitat de Catalunya: 93 270 12 30

Entitats que treballen per a la prevenció de la MGF a Catalunya:

Dimarts, 25 de setembre de 2012

Associació Equis-mgt. Equip de Sensibilització sobre Mutilacions Genital Femenines
equis_mgf@yahoo.es

Associació de Dones Antiablició (AMAM Espanya):
<http://www.amam.es> a/e: amamespanya@yahoo.es

Entitats implicades en la prevenció de la MGF a la comarca:

Associació ADIS (Associació de dones immigrants sudsaharianes): accions de salut comunitària i drets humans.
<https://sites.google.com/site/adisgranollers381/> a/e: adisaha55@yahoo.es

Associació Ñodema Kafo: suport en accions de informació i formació amb la comunitat
gnodemakafo@yahoo.es

Entitats que treballen per a la prevenció de la MGF als països d'origen:

Tostan Community-led Development (Delegació internacional a Dakar, Senegal) <http://www.tostan.org> a/e: info@tostan.org

Gamcotrap (Gambia Committee on Traditional Practices Affecting the Health of Women and Children) (Seu a Serrekunda, Gàmbia)
<http://www.gamcotrap.gm> a/e: info@gamcotrap.gm"

CONTRA L'ANTERIOR RESOLUCIÓ, que és definitiva en via administrativa, es podrà interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant l'òrgan que els ha dictat, en el termini d'un mes a comptar des del dia següent a la recepció d'aquesta notificació.

EN CAS QUE LA DESESTIMACIÓ del recurs de reposició es produís per silenci administratiu -silenci que es produeix pel transcurs d'un mes a comptar des de la data de la seva interposició sense que s'hagi notificat la seva resolució- el termini per a la interposició del recurs contenciós administratiu serà de sis mesos a comptar des de l'endemà del dia en què el referit recurs de reposició s'entengui desestimat.

CONTRA LA DESESTIMACIÓ EXPRESSA del recurs de reposició, en el seu cas, o bé directament contra aquests acords, es podrà interposar recurs contenciós administratiu davant els Jutjats Contenciosos administratius de la província de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar des del dia següent al de la recepció de la notificació corresponent.

Les Franqueses del Vallès, 5 de setembre de 2012
L'alcalde, Francesc Colomé i Tenas